

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818010377
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8818010377.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému E. X. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. januára 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný E. X., V.. XX.XX.XXXX L. Q., B. P. K., I. X/XX, N.. K.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 22.11.2016 v čase okolo 13.00 hod. sa s nezisteným osobným motorovým vozidlom na chodníku pri novinovom stánku na T. S. L. L. V. B. pristavil pri B. Y., V.. X.X.XXXX, o ktorej zjavne vedel, že sa jedná o osobu staršiu ako 60 rokov, ktorú oslovil s tým, že potrebuje peniaze na operáciu pre kamaráta, ktorý mal dopravnú nehodu, na čo mu menovaná uviedla, že mu môže dať najviac 200 eur, následne ju vzal do tohto vozidla a spolu s neznámym mužom, ktorý šoféroval vozidlo, ju odviezli pred nemocnicu vo Vranove nad Topľou, kde pred ňou obžalovaný E. X. vo vozidle nahlas s niekým telefonoval ohľadom údajnej operácie, následne potom ako B. Y.Q. uviedla, kde býva, ju odviezli k nej domov na ul. X. Č.. XXXX/XX vo L. V. B., kde menovaná vystúpila z vozidla a povedala nech počkajú, že sa o chvíľu vráti a donesie peniaze, pričom po tom ako vyšla hore po schodoch rodinného domu do miestnosti jedálne a vybrala zo skrine tam odloženú obálku s peniazmi sa otočila a obžalovaný E. X.Á. stál hneď tesne za ňou, pričom si vôbec nevšimla ani nepočula, kedy vošiel dnu a vyšiel hore po schodoch, kde jej následne bez použitia násillia a bez slov vytrhol z ruky obálku s peniazmi a ihneď rýchlym pohybom vyšiel von z domu a odišiel vozidlom preč, pričom predtým jej ešte zanechal plátenú čiernu kapsičku, v ktorej mali byť doláre a túto nemala otvárať, ale až po jeho odchode, čím takto už nebohej poškodenej B. Y.Q., V.. X.X.XXXX, B.. P. X. Č.. XXXX/XX L. L. V.. B.. spôsobil škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 3.800 eur,

t e d a

neoprávnene vnikol do obydllia iného a taký čin spáchal voči chránenej osobe, prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a taký čin spáchal na veci, ktorú ma iný pri sebe a spôsobil tak väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l

zločin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu
s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.7.2019

z a t o m u u k l a d á

podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených R. Y., V.. XX.X.XXXX, P. L. V. B., P. XXXX/X a Q. T., V.. XX.X.XXXX, P. H., V. XXX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaného obžalobu pre zločin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.7.2019 na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania žalovaného skutku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním zápisnice o výsluchu alebo nej poškodenej B. Y., oboznámením so znaleckými posudkami z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie daktyloskopia a odvetvie kriminalistickej biológie a genetickej analýzy, výsluchom znalcov, zápisnicou o ohľadke miesta činu a o rekognícii, správa ohľadom zdravotného stavu obžalovaného, správami a charakteristikami ohľadom správania obžalovaného, odpisom z registra trestov, pripojenými spismi tunajšieho súdu a ohľadom skorších odsúdení obžalovaného ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný uviedol, že nevie, kde bol v čase spáchania skutku, no vo Vranove nikdy predtým nebol, až keď dostal papiere z polície, tak navštívil jedného advokáta. Osobu poškodenej nikdy nevidel. K predmetnej taštičke, na ktorej bola nájdená jeho DNA, uviedol, že túto v lete niekedy pred troma rokmi na kúpalisku v Rimavskej Sobotě stratil, pričom v nej mal len asi 20,- eur, nejaké papiere, ale žiadne doklady. Mal tam aj mobilný telefón, no ten nebol drahý a karta, ktorá v ňom bola založená nebola na paušál, preto túto krádež určite nebol hlásiť. K papierom, ktoré sa mali v taštičke nachádzať uviedol, že to boli možno len papiere od čokolády. V ďalšom obžalovaný uviedol, že niekedy v roku 2015 - 2016 bol operovaný v Banskej Bystrici, po ktorej operácii bol práceneschopný a jeho zdravotný stav po operácii platničiek bol taký, že po dvoch dňoch začal chodiť, no ešte asi dva alebo tri mesiace rehabilitoval a šoférovať mohol len veľmi ťažko, lebo pri tom sa používajú nohy. Čo sa týka sedenia, tak najviac vedel vydržať sedieť cca jednu hodinu. K chôdzi ešte uviedol, že tá bola zlá, ľudia to vnímali tak, že kríva, že chodí zvlášťne, s jednou rukou si pridržiaval ľavú zadnú časť chrbta v oblasti krížov a bedrového kĺbu. K svojím skorším odsúdeniam uviedol, že veci podobné ako sú predmetom konania robí strašne veľa ľudí.

Súd postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítal zápisnicu o výpovedi svedka - poškodeného alebo nej B. Y.Á., ktorá uviedla, že dňa 22.11.2016 na poludnie bola v kostole vo Vranove nad Topľou a keď sa vracala domov, možno okolo 13.00 hod., pri PNS stánku na ulici X. sa pri nej pristavilo auto bielej farby, ktorého značku ani evidenčné číslo uviesť nevedela, z ktorého vyšli dvaja muži. Jeden z tých mužov jej povedal, že ich známy mal haváriu a žiadal od nej peniaze, lebo ten známy je vo Vranove v nemocnici a potrebujú dať peniaze doktorovi na operáciu. Následne ju zobrali autom k nemocnici vo Vranove, sedela vzadu, kedy spolujazdec v aute s niekým telefonoval, rozprával o operácii a o tom, že potrebujú peniaze. Druhý muž - šofér bol po celý čas ticho, nerozprával. Následne im povedala aby ju odviezli na ulicu X., ona vystúpila z auta, povedala im, aby počkali, že prinesie im 100 eur. Šla do dvora cez bránku, potom do zadnej časti domu, kde odomkla dvere a vošla dnu do domu. Ani si nevšimla, kedy prišiel za ňou dnu do domu mladší z dvojice mužov a dal jej kapsičku na gauč a povedal, že ju nemá otvárať, že sú v nej doláre. Povedala mu, aby počkal dole na prízemí a ona potom vyšla hore po schodoch do izby do miestnosti jedálne, kde mala v skrini uložené peniaze. Zo skrine teda vybrala obálku s peniazmi a keď sa otočila, ten muž už stál za ňou, pričom nepočula, ani si nevšimla

kedy prišiel po schodoch za ňou do jedálne. Keď vyberala z obálky sumu 100 alebo 200 eur, tak ten muž jej z ruky vytrhol obálku, peniaze z obálky vybral a prázdnu obálku hodil na zem a rýchlo odišiel preč. Ona potom za nim vyšla na dvor a na ulicu ale toho muža, ani auto, už nevidela. Veľmi sa bála, či sa ten muž nevráti, preto to na políciu hneď nehlásila, až potom, keď okolo 18.00 hod., prišiel jej syn, R. Y.Á., ktorý zavolať políciu. Policajtom vydala kapsičku, v ktorej mali byť doláre, no po prezretí zistila, že v nej boli nastrihané novinové papiere. K mužom čo boli v aute uviedla, že jeden bol mladší, mohol mať okolo 27 rokov, mal nagélované vlasy do kohúta a druhý bol silnejší, vo veku asi 50 rokov, tmavší a mal krátke tmavé vlasy. Muž čo s ňou rozprával, rozprával čisto, po slovensky, bez prízvuku a vyzeral ako nejaký vysokoškolač. V obálke uviedla, že mala odložených 4 000 eur, pričom z obálky vybrala dve bankovky po 100 eur a zvyšok bankoviek vybral ten muž, preto si uplatnila nárok na náhradu škody v sume 3 800 eur.

V súvislosti s úmrtím poškodenej sa súd oboznámil so spisom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8D/255/2018, z ktorého zistil, že poškodená B. Y. zomrela XX.XX.XXXX a dedičské konanie bolo ukončené uznesením zo dňa 23.01.2019, pričom uznesením bola schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva, pričom dedičmi boli R. Y., V. XX.XX.XXXX, syn nebohej, a Q. T., I. Y., V. XX.XX.XXXX, dcéra poškodenej.

Vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie a bol podaný znalecký posudok č. PPZ-KEU-KE-EXP-2016/3513 z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie daktyloskopia a doplnenie k posudku, kde predmetom daktyloskopického skúmania bol predmet číslo 1 - čierna plátená náprsná taška s obsahom a to 3 ks plastové fólie (sáčky) a 22 ks útržkov papierov formátu A4. Na povrchu dvoch sáčkov boli zviditeľnené a zaistené daktyloskopické stopy označené číslami 2A, 2B, 3A, 3B. Na povrchu jedného papiera, ktorý je súčasťou predmetu číslo 1, bola expertom zviditeľnená a fotograficky zaistená daktyloskopická stopa označená číslom 1A. V čase podania prvotného posudku, znalec konštatoval, že vzájomná zhodnosť upotrebiteľných daktyloskopických stôp s predloženými odtlačkami domácich osôb (B. Y. D. R. Y.) a s odtlačkami kandidátov vytipovaných počítačovým systémom AFIS zistená nebola. Daktyloskopické stopy označené číslami 1, 2A, 2B, 3A a 3B boli zaradené do zbierky neobjasnených prípadov pod číslom 3513/2016 v databáze systému AFIS. Následne v doplnení číslo 1 k znaleckému posudku zo dňa 28.03.2018 znalec konštatuje, že pri porovnaní daktyloskopických stôp zaradených pod číslom 3513/2016 s odtlačkami obžalovaného E. X. bola zistená vzájomná zhodnosť stopy označenej číslom 1 s odtlačkom palca ľavej ruky obžalovaného.

Zo znaleckého posudku č. PPZ-KEU-KE-EXP-2016/3513 z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie kriminalistickej biológie a genetickej analýzy a jeho doplnenia zasa súd zistil, že predmetom skúmania bola plátená náprsná taška čiernej farby značky Newberry na jedno ramienko, pričom v strednom vrecku tašky sa nachádzali tri kusy plastové fólie (sáčky) a 22 ks útržkov papiera formátu A4, tak ako sú zachytené na fotografii obrázok číslo 1. Z posudku vyplýva, že z vonkajšej strany tašky a z ramienka na plece bola odobratá vzorka a bola vykonaná izolácia, kvantifikácia a analýza DNA. Jednalo sa o zmiešanú stopu kombináciou DNA profilu porovnávacej vzorky bukálneho výteru poškodenej a DNA profilu pochádzajúceho od osoby mužského pohlavia, ktorý DNA profil bol vhodný na individuálnu identifikáciu. DNA profil tejto zmiešanej stopy bol vložený a porovnaný v národnej databáze DNA profilov a bola zistená zhoda s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej E. X., V. XX.XX.XXXX skúmanej odborom kriminálnej polície Nové Mesto nad Váhom. Pokiaľ sa týka biologického materiálu zaisteného z povrchu papierov a z povrchu sáčkov, tento je zmiešanou biologickou stopou pochádzajúcou najmenej od troch rôznych osôb a získaný DNA profil nebol vhodný na individuálnu identifikáciu. V doplnení číslo 1 k tomuto posudku sa mal znalec vyjadriť k otázke, či uvedená zmiešaná biologická stopa mohla vzniknúť v mesiaci jún a júl 2016 od obžalovaného a či dňa 22.11.2016 došlo k jej zmiešaniu s DNA profilom poškodenej. Znalec uviedol, že mechanizmus a čas vzniku biologických stôp nie je predmetom skúmania na odvetví kriminalistickej biológie a genetickej analýzy a z tohto dôvodu nie je možné odpovedať na túto otázku.

Súd vykonal aj výsluchy znalcov, ktorí podali vyššie uvedené posudku. Znalec S. R. E. a R. J. Q. sa vyjadrili k záverom znaleckého posudku z odvetvia daktyloskopia a na otázku o vplyve času na zachovanie daktyloskopickéj stopy uviedol, že časovú stopu a časový úsek daktyloskopia neposudzuje, nevedia to ani posúdiť a neexistuje na to žiadna metóda. Na zachovanie daktyloskopickéj stopy má vplyv napr. voda, vzduch, prach, prostredie, teda vo všeobecnosti platí, že nie je možné určiť čas, kedy bola daktyloskopická stopa vytvorená. Pokiaľ sa jedná o predmetnú daktyloskopickú stopu, táto bola zaistená

na jednom z papierov, ktoré boli prílohou predmetu č. 1, na skúmanie bola predložená taška s obsahom a tieto papiere tvorili obsah tej tašky, o čom bola vyhotovená aj fotografia nachádzajúca sa v posudku.

K záverom posudku z odvetvia kriminalistickej biológie a genetickej analýzy sa vo svojom výsluchu vyjadrila S.. D. Q. (predtým Q.) a na otázku o vyhodnotení kvality biologického materiálu a vplyvu prostredia na takýto materiál uviedla, že v danej veci kvalita biologického materiálu bola veľmi dobrá, keďže vyšiel profil DNA a pri skúmaní sa skôr zisťuje kvantita, teda množstvo biologického materiálu a keďže analýza DNA vyšla, tak bola vysoká kvantita aj kvalita. K vplyvom na biologický materiál uviedla, že sú podobné ako v daktyloskopii a teda vplyvy fyzikálne, chemické, vplyvy prostredia a taktiež aj ľudský faktor, teda človek, ktorý vylučuje biologický materiál.

Zo znaleckého posudku č. 262/17 znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria R.. Q. Z., ktorá vykonala vyšetrenie duševného stavu obžalovaného vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou ani poruchou v zmysle psychózy. U obžalovaného ide o simplexnú (jednoducho štruktúrovanú) osobnosť s rozumovými schopnosťami v pásme mentálnej subnormy, o mentálnu retardáciu sa nejedná. U obžalovaného nebola zistená duševná choroba ani porucha v zmysle psychózy. Ďalej znalkyňa konštatovala, že obžalovaný v čase spáchania skutku bol schopný ovládať svoje konanie a bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Tiež uviedla, že obžalovaný aj napriek poklesu rozumových schopností je schopný chápať zmysel trestného konania. K prípadnej závislosti uviedla, že konzum alkoholu obžalovaným nevykazuje známky chorobného návyku, či závislosti, pričom bol zistený aj nikotinizmus, no ochranné protialkoholické, ani protitoxikomanické liečenie nie je potrebné. Pobyť obžalovaného z hľadiska psychiatrického nie je pre spoločnosť nebezpečný a znalkyňa nezistila u obžalovaného sklony k agresivite.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu súd zistil, že táto bola vykonaná dňa 22.11.2016, pričom miesto činu sa nachádzalo vo L. V. B.N., V. C. X., Č. XXXX/XX, jednalo sa o rodinný dom dvojpodlažný. Súčasťou ohliadky je aj fotodokumentácia, obsahujúca zábery či už orientačné na rodinný dom alebo priestory v dome ako aj pohľady na miestnosť, kde sa nachádzala skriňa, z ktorej poškodená vybrala obálku s peniazmi.

Poškodená dňa 22.11.2016 vydala polícii kapsičku čiernej farby s popruhom, o čom svedčí zápisnica o vydaní veci, súčasťou ktorej je aj fotodokumentácia náprsnej tašky, pričom z fotografií vyplýva, že sa jednalo o tašku čiernej farby s označením Newberry s popruhom na plece a fotodokumentácia zachytáva aj obsah predmetnej tašky a to igelitové sáčky a novinové papiere.

Zo zápisnice o rekognícii zo dňa 19.07.2017 vyplýva, že táto bola vykonaná s poškodenou ako poznávajúcou osobou, pričom táto bola vykonaná podľa fotografií, keď poškodenej bola podozrivá osoba - obžalovaný ukázaná medzi fotografiami ďalších osôb. Poškodená po tom, čo bola vyzvaná, aby po prehliadnutí fotografií označila osobu, ktorá bola dňa 22.11.2016 u nej doma a vytrhla jej peniaze z ruky uviedla, že na troch z predložených fotografií sa nachádzali tam prítomní policajti vrátane vyšetrovateľa, na základe čoho rekognícia bola ukončená, pričom poškodená sa ešte vyjadrila, že nedá nikoho, aby za to šiel do basy.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec vo svojej správe uviedol, že obžalovaný od 01.01.2016 ku dňu podania správy nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ale je poberateľom dávky v hmotnej núdzi od 01.06.2014 ako aj ochranného príspevku. K správe úrad predložil potvrdenie o poberaní dávky za roky 2016 a 2017.

Sociálna poisťovňa pobočka Lučenec oznámila, že obžalovaný sa v čase podania správy (20.09.2017) nenachádzal v databáze poberateľov dôchodkových dávok.

Z listu vlastníctva číslo XXXX vyplýva, že poškodená bola podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu súpísne číslo XXXX na ulici X.É. L. L. V. B. a to v pomere jednej polovice.

Zo zoznamu vozidiel vyplýva, že ako vlastník alebo držiteľ motorového vozidla bol evidovaný J. X., V.. XX.XX.XXXX, P. K..

Mesto Z. vo svojej správe oznámilo, že obžalovaný nemá v ich meste hlásený trvalý ani prechodný pobyt.

Mesto K. zasa oznámilo, že obžalovaný je slobodný, v čase podania správy otcom jedného dieťaťa a údaje o charakterových vlastnostiach obžalovaného a o spôsobe jeho života neboli mestu známe.

Podľa výpisu z evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR sa obžalovaný dopustil deviatich priestupkov, pričom priestupku sa dopustil aj dňa 28.12.2016, kedy počas jazdy nemal pri sebe platné doklady predpísané zákonom. Rovnakého priestupku sa dopustil aj dňa 18.11.2017. Z ďalších priestupkov, pričom u všetkých sa jednalo taktiež o priestupky na úseku cestnej premávky, súd poukazuje najmä na priestupok zo dňa 17.07.2015, ktorého sa obžalovaný dopustil ako vodič, keď porušil povinnosti vodiča a to konkrétne ust. § 4 ods. 1 písm. b) Zákona o cestnej premávke.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ sedemkrát súdne trestaný. Pod sp. zn. 5T/599/2001 Okresného súdu Košice 1 bol odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. účinného do 31.12.2005, no ohľadom tohto odsúdenia sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený, keďže sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil. Rovnako účinky zahladenia nastali aj u odsúdenia Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 3T/27/2007 a Okresného súdu Žilina sp. zn. 29T/11/2012, v ktorom konaní bol odsúdený pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. Obžalovaný bol odsúdený aj rozsudkom Mestského súdu Brno sp. zn. 5T/88/2010, na ktoré súd však berúc do úvahy ust. § 7b Tr. zák. neprihliadal. Obžalovaný bol odsúdený aj rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/107/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/10/2014, v ktorom konaní mu bol pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 a pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 15.04.2017. Ostatné odsúdenie obžalovaného je odsúdenie cudzozemským súdom a to Okresným súdom v Kielcach, pričom z odpisu vyplýva, že sa malo jednať o trestný čin spadajúci pod kategóriu podvodného konania, pričom miesto spáchania trestného činu bolo mesto Kielce a dátum od 10.07.2015, ako aj taktiež trestný čin súvisiaci s podvodným konaním, ktorého sa obžalovaný dopustil dňa 16.01.2015. V tomto konaní bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so skúšobnou dobou 2 roky ako aj pokuta a povinnosť nahradiť spôsobenú škodu.

Súd si vyhotovil fotokópiu občianskeho preukazu obžalovaného, z ktorej je zrejmé, že tento mu bol vydaný dňa 28.01.2015 a predmetná kópia zachytáva aj fotografiu obžalovaného z doby vydania občianskeho preukazu.

Obžalovaný predložil súdu lekárske správy a to správu vystavenú Fakultnou nemocnicou s poliklinikou v Banskej Bystrici, podľa ktorej obžalovaný bol prijatý do nemocnice 26.05.2015 a prepustený bol 02.06.2015, pričom 27.05.2015 podstúpil operáciu, ako prepúšťacia diagnóza bolo uvedenie poškodenie driekových a iných medzistavcových platničiek. Kontrola bola určená na 28.09.2016. Podľa správy neurologického oddelenia VŠNsP Lučenec obžalovaný bol prijatý na hospitalizáciu dňa 24.05.2015 z dôvodu bolesti v drieku, ktorá sa mu šírila do ľavého boku a do ľavej končatiny.

Zo spisu Okresného súdu Košice 1 sp. zn. 5T/599/2001 súd zistil, že obžalovaný ako mladistvý bol spolu s ďalšími dvoma odsúdenými uznaný vinným z pokusu trestného činu lúpeže podľa § 9 ods. 2, § 8 ods. 1, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu určenú v trvaní dva a pol roka.

Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/107/2012 súd zistil, že obžaloba bola podaná na obžalovaného dňa 15.06.2012 a na základe obžaloby bol potom obžalovaný rozsudkom zo dňa 28.10.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/10/2014 zo dňa 15.04.2014 uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa dopustil spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. so ženou doposiaľ nezistenej totožnosti za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého súd podmiennečne odložil pri určení skúšobnej doby 3 roky. Tak ako to vyplýva z predmetných rozsudkov a aj obžaloby, obžalovaný sa dopustil skutku pod bodom 1, keď dňa 04.01.2011 v byte poškodenej R. L., V. XX.XX.XXXX zneužil jej dôveru pod zámenkou, že vodič kamiónu bol účastníkom dopravnej nehody a potrebujú požičať peniaze na odťahovú službu, vylákali od poškodenej peňažnú hotovosť 400 eur, za vrátenie ktorej pôžičky obžalovaný ponúkol a poskytol ako zábezpeku textilnú tašku s popruhom bielej

farby, tvrdiac, že sa v nej nachádzajú doklady súvisiace s dopravnou nehodou, hoci v nej boli uložené len nepoužiteľné zdrapy papiera. Pokiaľ sa týka prečinu krádeže z rozsudku vyplýva, že obžalovaný využíjúc nepozornosť poškodenej odcudzil zo skrine nachádzajúcej sa v spálni jej bytu peňažnú hotovosť 1 800 eur ako aj šperky.

Taktiež súd oboznámil spis Okresného súdu Žilina sp. zn. 29T/11/2012, z ktorého spisu je zrejmé, že prokurátor podal na obžalovaného a L.É. Š. obžalobu dňa 24.01.2012 a to na obžalovaného X. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. spáchaný čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Na hlavnom pojednávaní, ktoré súd vykonal v tejto veci dňa 24.05.2012, obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a súd toto jeho vyhlásenie prijal. Rozsudkom z uvedeného dňa bol potom obžalovaný uznaný vinným z uvedeného zločinu a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého súd podmienene odložil s probačným dohľadom pri určení skúšobnej doby nad jeho správaním v trvaní 5 rokov. V bode 1 uvedeného rozsudku obžalovaný 31.10.2007 v Žiline požiadal R. K., aby nastúpila k nemu do osobného motorového vozidla pod zámienkou, že ju odvezie do nemocnice, pričom po nastúpení ju požiadal o požičanie finančnej čiastky 4 979,09 eur pod vymyslenou zámienkou zaplataenia prekládky tovaru z havarovaného kamiónu. Následne poškodenú odviezol domov, odkiaľ zobrala vkladnú knižku, pričom jej ako záruku ponechal koženú tašku čiernej farby, o ktorej poškodenej povedal, že je v nej 5 000 000 korún, pričom v skutočnosti obsahovala iba poskladaný papier a poškodenú dopravil do pobočky banky, kde peniaze vybrala a obžalovanému ich odovzdala. V bode 2 rozsudku obžalovaný spolu s L. Š. 21.02.2008 v Žiline požiadali J. O., aby nastúpil k nim do osobného motorového vozidla a následne ho požiadali, či si môžu u neho uskladniť dva televízory, keďže kamión, ktorý ich prevážal mal dopravnú nehodu. Následne v byte poškodeného a jeho manželky D. O. pod vymyslenou zámienkou zaplataenia presunu zraneného vodiča kamiónu helikoptérou požiadali týchto o požičanie finančnej hotovosti, o finančnú hotovosť ich pod vymyslenou zámienkou požiadala aj L. Š., čím poškodeným spôsobili škodu v sume 2 224 eur. V bode 3 obžalovaný dňa 27.09.2007 v Žiline pod zámienkou ukázania cesty k nemocnici požiadal H. D., aby nastúpila k nemu do osobného motorového vozidla a po nastúpení ju pod vymyslenou zámienkou zaplataenia nákladov spojených s údajnou dopravnou nehodou požiadal o zapožičanie sumy 1 659,70 eur, na čo ho poškodená pozvala do bytu, finančnú hotovosť mu odovzdala, pričom obžalovaný peniaze prisľúbil vrátiť a ako záruku ponechal poškodenej uzamknutý kufrík bledohnedej farby, tvrdiac, že sú v ňom firemné pečiatky a dokumenty, no v skutočnosti tam boli iba reklamné letáky, pričom poškodená mu odovzdala aj ďalšiu sumu ako pôžičku a to 1 062,21 eur a obžalovaný využil jej nepozornosť a vzal jej z postele zo spálne obálku so sumou 180,97 eur. Zo zápisníc o výsluchu jednotlivých poškodených vyplýva, že poškodená R. K. sa narodila XX.XX.XXXX, J. O. T. narodil dňa XX.XX.XXXX a jeho manželka D. O. dňa XX.XX.XXXX D. poškodená H. D. sa narodila dňa XX.XX.XXXX.

Súd oboznámil na hlavnom pojednávaní aj vecný dôkaz a to čiernu plátenú náprsnú kapsu, ktorá bola ako vecná stopa vydaná nebohrou poškodenou.

Prokurátor v záverečnej reči uviedol, že opierajúc sa o výsledky dokazovania ako v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom zastáva názor, že bolo dostatočne preukázané, že obžalovaný sa žalovaného skutku skutočne dopustil a že tento svoj názor opiera nielen o svedeckú výpoveď svedkyne poškodenej Y., ale najmä aj o závery znaleckých posudkov kriminalistického a expertízneho ústavu PZ a jeho dodatkov, na ktoré podrobne poukázal a ich dodatkov a to doslovným citovaním záverov znaleckých posudkov a taktiež dal do pozornosti aj výpoveď znalkyne Q., ktorá sa vyjadrila, že kvalita biologického materiálu zaisteného na taške zaistenej na mieste činu bola veľmi dobrá, keďže vyšla z nej DNA. K lekárske správam predloženým obžalovaným, resp. jeho obhajcom, ktoré mali potvrdzovať, že obžalovaný bol v čase skutku doma, mal problémy s chôdzou ako aj riadením motorového vozidla poukázal na to, že sa jedná o správy z obdobia rok a pol pred spáchaním žalovaného skutku. Preto má za to, že dôkazy potvrdzujú, že obžalovaný E. sa žalovaného skutku skutočne dopustil a to aj napriek faktu, že pri rekognícii podľa fotografií vykonanej v prípravnom konaní samotná poškodená obžalovaného neopoznala, čo dá sa vysvetliť jej vekom, aj dobou veľmi krátkou, v ktorej prišla s obžalovaným do styku, preto navrhol uznať obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného zločinu spáchaného v jednočinnom súbehu so žalovaným prečinom a uložiť poukazujúc na zistenie iba príťažujúcich okolností a nezistenia žiadnej z poľahčujúcich okolností trest odňatia slobody nepodmienečne a taktiež navrhol uložiť mu povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Obhajca v záverečnej reči uviedol, že možno súhlasiť so záverečnou rečou pána prokurátora len v tom, že súd vykonal pomerne rozsiahle dokazovanie, kde sa snažil suplovať to, čo sa v prípravnom konaní nepreukázalo, avšak vykonaným dokazovaním na hlavných pojednávaniach sa táto situácia nejako v neprospech obžalovaného nezhoršila. K záverom znaleckých posudkov poukázal na to, že to, že sa našla daktyloskopická stopa a zmiešaná DNA stopa nijako nevylučuje obranu obžalovaného, že takáto, resp. podobná taštička, mu bola odcudzená a chytiť sa jedného slovíčka, kedy na opakovanú otázku na hlavnom pojednávaní pripustil obžalovaný, že mohli to byť papiere od čokolády, je až smiešne. V ďalšom uviedol, že rekognícia, ktorá bola vykonaná v prípravnom konaní nepriniesla žiadany účel pre orgány činné v trestnom konaní, ale už ani popis páchatel'a sa absolútne ani len nepodobal obžalovanému. Poškodená B. Y. vo výpovedi 2.11.2017 popísala oboch mužov, mladšieho a staršieho, ale čo je podstatné, na otázku akým dialektom s ňou tento muž mal rozprávať, poškodená uviedla, rozprával čisto, spisovne po slovensky bez prízvuku a že vyzeral ako nejaký vysokoškolák. No pri všetkej úcte, tento popis sa ani len matne nepodobá ničím obžalovanému, pričom dialekt si mal súd možnosť vypočúť na hlavných pojednávaniach. Taktiež uviedol, že obžalovaný sa k trestnej činnosti, ktorá bola oboznamovaná pripojenými spismi, aj keď namietal spôsob oboznamovania spisu OS Žilina, priznal, neznamená to však automaticky, že pácha, resp. páchal aj inú trestnú činnosť a už tobôž nie, že je páchatel'om tejto trestnej činnosti. Keď aj bol obžalovaný súdne trestaný, z toho dôvodu nie je na mieste automaticky uvažovať o jeho vine vo veci, kde je jedná dôkazná nula v jeho neprospech ale v jeho prospech všetky ostatné dôkazy, ktoré by v tomto prípade, ak by sa jednalo o bezúhonnú osobu dospeli do tohto štádia, že prokurátor by musel zastaviť trestné stíhanie už v prípravnom konaní a nepodal by obžalobu. K predloženej prepúšťacej správe uviedol, že týmto obhajoba absolútne nemala v úmysle preukazovať to, že kde mal byť obžalovaný v čase spáchania skutku, to ani sám obžalovaný nevie, nevedel by o ktokoľvek, komu po roku vzniesli obvinenie. Obhajoba sa snažila preukázať týmito správami len to, že je nemožné tak ako to uvádzala poškodená v prípravnom konaní dostať sa bez jej vnímania po schodoch do jej domu tak nepozorovane ako to uviedla, pretože relevantné ťažkosti po týchto operáciách má obžalovaný do súčasnosti. Ani priestupky na úseku cestnej dopravy nevylučujú to, čo uvádzajú, že obžalovaný má ťažkosti so šoférom a jednoducho šoféruje len v tom prípade, ak je to nevyhnutné. Treba zobrať do úvahy skutočnosť, že obžalovaný býva v K. a trestná činnosť sa mala stať vo Vranove nad Topľou, čo je vzdialenosť minimálne cez 270 km, ktorú mal stráviť v motorovom vozidle a následne takým pohybom ako uvádza poškodená sa bez jej pozorovania dostať do jej domu.. Z týchto dôvodov v zmysle základnej zásady trestného konania v pochybnostiach v prospech žiadal, aby súd veľmi starostlivo a citlivo zhodnotil dôkazy, ktoré vykonal a následne rozhodol v zmysle ust. § 285 písm. c) Tr. por. a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Ustanovenie § 194 Trestného zákona chráni nedotknuteľnosť obydlia, keďže do obydlia nie je možné vstúpiť bez súhlasu toho, kto tam býva a výnimku tvorí len dovolený zásah do domovej slobody upravený zákonom.

Pojem obydlie zahŕňa všetky priestory, ktoré osoba, o práva ktorej ide, užíva. Dom je nielen bezprostredne obývaný dom, ale aj všetky uzavreté priestory, ktoré tvoria príslušenstvo domu, teda aj uzavretý dvor, záhrada, povala, pivnica a všetky vedľajšie miestnosti. Vniknutím sa rozumie nežiadúce vojdienie do obydlia bez oprávnenia. Objektom trestného činu je domová sloboda. Za neoprávnené vniknutie do domu alebo do bytu iného treba považovať každé nežiadúce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojdienie do domu alebo do bytu, ktorým sa zasahuje do domovej slobody.

Trestného činu podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.7.2019 sa dopustí, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorý má iný na sebe alebo pri sebe a spôsobí takým činom väčšiu škodu. Škodou sa v zmysle § 124 ods. 1 Trestného zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného, pričom škodou väčšou je sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok sumy malej, teda sumy 266 eur (§ 125 ods. 1 Trestného zákona).

Objektom tohto trestného činu je majetok - cudzia vec, pričom cudzou vecou je vec, ktorá patrí celkom alebo sčasti osobe odlišnej od páchatel'a. Subjektom trestného činu krádeže môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba, ktorá spĺňa podmienku veku a príčetnosti. Pokiaľ ide subjektívnu stránku, na to, aby bolo možné uvažovať o spáchaní trestného činu krádeže, musí dôjsť k úmyselnému konaniu zo strany páchatel'a, ktoré konanie v sebe v sebe zahŕňa úmysel ponechať si túto vec natrvalo.

Takto po vyhodnotení všetkých dôkazov súd uzavrel, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty vo výroku rozsudku uvedeného zločinu porušovania domovej slobody a prečinu krádeže.

Teda súd mal preukázané, že obžalovaný spolu s inou nestotožnenou osobou oslovil nebohú poškodenú na ulici pri novinovom stánku a následne pod vymyslenou zámienkou operácie údajného kamaráta, ktorý mal mať dopravnú nehodu, žiadal od poškodenej poskytnutie finančných prostriedkov. Potom čo poškodená s ich poskytnutím v sume 100 až 200 eur súhlasila, prišli k miestu jej bydliska v rodinnom dome a aj napriek tomu, že mu poškodená uviedla, aby ju počkal dole na prizemí rodinného domu, potom čo poškodená vyšla hore na poschodie, vyšiel obžalovaný za ňou a následne po zistení, že táto drží v ruke obálku a finančnú hotovosť, vytrhol jej obálku z ruky a ušiel preč.

V zmysle § 139 ods. 2 Trestného zákona možno spáchanie činu voči osobe vyššieho veku považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodenej, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin.

Súd uveril výpovedi nebohej poškodenej B. Y., ktorá popísala spáchanie skutku obžalovaným tak ako bol skutkový stav ustálený potom aj v skutkovej vete obžaloby a rozsudku. Poškodená aj keď ihneď nezavolała políciu, nakoľko ako uviedla, že sa bála, ale učinila tak až po návšteve syna, toto jej konanie bolo podľa názoru súdu pochopiteľné, zostala zmätená a okradnutá, zrejme prišla o celoživotné úspory a z jej vyjadrenia možno cítiť aj obavu o život a to práve aj berúc do úvahy skutočnosť ohľadom veku poškodenej ako sa ňou súd zaoberal vyššie. S tým súvisí aj obhajobou namietaný opis páchatel'a, ktorý nezodpovedá popisu obžalovaného ako aj zmätočná rekognícia, pri ktorej poškodená neopoznala obžalovaného medzi inými osobami a dokonca za osoby na fotografiách označila policajtov činných v danej veci, resp. činných pri jej objasňovaní a vyšetrovaní.

Taktiež súd svoje rozhodnutie o vine v neposlednom rade oprel o závery znaleckého skúmania a to z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie daktyloskopia a doplnenie k tomuto posudku, kde je potrebné opätovne poukázať na záver o tom, že na jednom z listov, ktoré boli obsahom kapsy vydané nebohú poškodenou ako tej, ktorú jej nechal páchatel' a teda osoba, ktorá bola s ňou v jej rodinnom dome, o ktorej jej mal páchatel' tvrdiť, že jej obsahom sú peniaze - doláre, teda že na jednom z listov bola zaistená daktyloskopická stopa, u ktorej bola konštatovaná zhoda s odtlačkom palca ľavej ruky obžalovaného, aj keď nie je možné určiť dobu vzniku stopy, nakoľko toto nie je predmetom skúmania daného odboru. Pokiaľ sa týka záverov posudku z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie kriminalistickej biológie a genetickej analýzy a to čo sa týka zistenej DNA obžalovaného na náprsnej taške, aj keby súd uveril, že sa jedná o kapsu totožnú s tou, ktorú mal obžalovaný stratiť na kúpalisku, pokiaľ sa týka jej obsahu a teda papierov s odtlačkom jeho palca, len ťažko veriť tomu, že by sa jednalo práve o jeden z papierov, ktoré mohli byť jej obsahom v čase jej odcudzenia obžalovanému, keď sám obžalovaný takýto obsah neuvádzal ale aj najmä v kontexte skorších odsúdení obžalovaného a spôsobu spáchania trestných činov ako sa nimi bude súd zaoberať nižšie.

Je nepochybné, že obžalovaný mal vedomosť, že nebohá poškodená je osobou vyššieho veku, ktorou je v zmysle § 127 ods. 3 Trestného zákona osoba staršia ako šesťdesiat rokov, nakoľko v čase spáchania skutku mala 79 rokov a práve vek poškodenej bol podľa súdu aj motivačný faktor, ktorý založil a podporil rozhodnutie obžalovaného smerujúce k spáchaniu trestného činu.

Modus operandi je v kriminalistickom kontexte spôsob spáchania trestného činu s jeho špecifickými znakmi. V súvislosti so spôsobom spáchania trestného činu obžalovaným je potrebné poukázať, aj keď obhajoba spôsob vykonania týchto dôkazov namietala, na skoršie odsúdenia obžalovaného. Predmetné spisy si súd zabezpečil v prvotnom zámere tak ako u každého iného obžalovaného, v danom prípade aj vzhľadom na to, že obžaloba bola podaná pre skutok, ktorý mal byť spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Nové Zámky a pokiaľ sa týka spisu Okresného

súdu Žilina v tomto konaní bol obžalovaný odsúdený za spáchanie zločinu a teda bolo nevyhnutné si spis zabezpečiť na účely posúdenia prípadného uplatnenia ust. § 38 ods. 5 Trestného zákona.

Teda súd sa s predmetnými spismi oboznámil a z týchto zistil, že rozsudkom Okresného súdu Žilina bol obžalovaný odsúdený za spáchanie skutkov, ktorých sa dopustil vo vzťahu k osobám, ktoré spĺňajú kritérium chránenej osoby podľa § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, teda osoby vyššieho veku, keďže R. K. sa narodila XX.XX.XXXX, J. O. sa narodil dňa XX.XX.XXXX a jeho manželka D. O.Ľ. dňa XX.XX.XXXX D. poškodená H. D. sa narodila dňa XX.XX.XXXX, teda v čase spáchania skutku (rok 2007 - 2008) to boli osoby vo veku 77 - 78 rokov. Rovnako tomu tak bolo aj v konaní Okresného súdu Nové Zámky, kde sa obžalovaný dopustil skutku dňa 04.01.2011 vo vzťahu k poškodenej R. L., V.. XX.XX.XXXX, teda v čase skutku to bola osoba vo veku 78 rokov. V súvislosti s otázkou spôsobu spáchania trestného činu obžalovaným vo vzťahu k uvedeným odsúdeniam iných súdov nemožno prehliadnuť ani tú skutočnosť, že obžalovaný v konaní Okresného súdu Nové Zámky ako to vyplýva zo skutkovej vety ponechal poškodenej textilnú tašku s popruhom bielej farby, tvrdiac, že sa v nej nachádzajú doklady súvisiace s dopravnou nehodou, hoci v nej boli uložené len nepoužiteľné zdrapy papiera. V konaní Okresného súdu Žilina zasa poškodeným ako záruku ponechal koženú tašku čiernej farby, o ktorej poškodenej povedal, že je v nej 5 000 000 korún, pričom v skutočnosti obsahovala iba poskladaný papier ako aj uzamknutý kufrík bledohnedej farby, tvrdiac, že sú v ňom firemné pečiatky a dokumenty, no v skutočnosti tam boli iba reklamné letáky a taktiež obžalovaný využil nepozornosť poškodenej a vzal jej z postele zo spálne obálku s peniazmi.

Tieto okolnosti vyššie popísané ohľadom skorších odsúdení obžalovaného a spôsobu spáchania predmetných trestných činov v kontexte skutku, ktorý je mu kladený za vinu v tomto konaní, podľa názoru súdu len podporuje súdom prijatý záver o vine obžalovaného, aj keď súd v plnom rozsahu súhlasí s obhajobou, že len skoršie odsúdenie nemôže byť dôvodom pre záver o vine obžalovaného.

Pokiaľ sa týka obžalovaným predložených správ ohľadom jeho operácie v roku 2015, konkrétne v mesiaci jún, s ktorým zákrokom podľa jeho vyjadrenia súvisel aj jeho zdravotný stav, schopnosť pohybovať sa, vizuálne vnímanie jeho pohybu a možnosť absolvovania dlhších ciest autom, súd uvádza, že tak ako je to zrejme v výpisu evidencie priestupkov obžalovaného, tento sa dopustil priestupku na úseku cestnej dopravy mimo iných aj dňa 17.7.2015, kde je výslovne uvedené, že ho spáchal ako vodič, teda cca 6 týždňov po prepustení z nemocnice po absolvovaní zákroku (prepustený bol dňa 2.6.2015) ale taktiež nemožno opomenúť v tejto súvislosti ani záznam v odpise z registra trestov a to súdom v Poľskej republike, súd v Kielcach. Podľa údajov súvisiacich s týmto odsúdením jednalo sa o podvodné konanie, pričom ako miesto spáchania trestného činu je uvedené mesto Kielce a dátum spáchania skutku 10.7.2015, teda len cca 5 týždňov po absolvovanej operácii, pričom len vzdialenosť od miesta bydliska obžalovaného, do mesta Kielce je cca 400 kilometrov, pričom z mesta Lučenec do mesta Vranov nad Topľou predstavuje vzdialenosť 207 km. V neposlednom rade z výpisu evidencie priestupkov vyplýva aj tá skutočnosť, že obžalovaný sa ako vodič dopustil priestupku aj dňa 28.12.2016, aj keď je pravda, že priamo v meste Lučenec, v mieste trvalého bydliska, je to len mesiac po spáchaní skutku v tejto veci, preto všetky tieto skutočnosti podľa súdu svedčia tomu, že obrane obžalovaného v súvislosti s jeho zdravotným stavom, či chôdzou, nemožno uveriť.

Povinnosťou obžalovaného v trestnom konaní nie je dokazovať svoju nevinu. Zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je potrebné ich vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech) je teda na mieste aplikovať vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

V tejto predmetnej veci tomu však nebolo. Súd na základe vyhodnotenia dôkazov tak ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku nadobudol presvedčenie a to s takým stupňom istoty, že toto mu berúc do úvahy vyššie uvedené dovolilo prijať jednoznačný záver o vine obžalovaného.

Súd pri rozhodovaní o treste vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Súd uznal obžalovaného vinným zo zločinu porušovania domovej slobody a prečinu krádeže, preto ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona a to podľa ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda v danom prípade zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, kde trestná sadzba predstavuje tri až osem rokov.

Vzhľadom na novelu Trestného zákona účinnú od 1.8.2020 súd v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona posúdil trestnosť spáchaného prečinu krádeže aj v zmysle ustanovení Trestného zákona účinného od 1.8.2020, v zmysle ktorého sa skutok, za ktorý uznal obžalovaného vinným posudzuje ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a), no trestná sadzba trestu odňatia slobody, ktorý možno uložiť pri tomto trestnom čine zostala nezmenená (6 mesiacov až tri roky) a keďže nedošlo k zmene iných ustanovení upravujúcich ukladanie trestov, nebola splnená podmienka tak ako ju predpokladá uvedené ust. § 2, teda, žeby súd posudzoval trestnosť činu a trest ukladal podľa ustanovenia iného, ako bol účinný v čase, kedy bol spáchaný, nakoľko to nebolo pre obžalovaného priaznivejšie.

Keďže však súd ukladal trest za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti prevyšuje päť rokov, súd postupom podľa § 34 ods. 6 Trestného zákona musel uložiť trest odňatia slobody.

Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a to berúc do úvahy odsúdenie obžalovaného v Poľskej republike a priestupky, ktorých sa dopustil. Obžalovanému súd pričítal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov. Pokiaľ sa týka priťažujúcej okolností pod písm. m) § 37 Trestného zákona, súd ju obžalovanému nepričítal, nakoľko u všetkých odsúdení obžalovaného došlo k zahladeniu a teda na obžalovaného sa hľadí akoby nebol odsúdený a to vrátane odsúdenia Okresným súdom Nové Zámky, keďže v dôsledku uplynutia doby dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby, ktorá bola obžalovanému určená, preto nastala fikcia osvedčenia s účinkami zahladenia. Takto súd ukladal trest pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3 (z rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby) a takto zvýšená dolná hranica predstavovala 56 mesiacov. Po úprave teda trestná sadzba predstavovala na dolnej hranici 56 mesiacov a horná hranica 96 mesiacov, keďže súd nepristúpil k úprave hornej hranice trestnej sadzby v zmysle ust. § 38 ods. 5 Trestného zákona. Je pravdou, že obžalovaný opätovne spáchal zločin (skoršie odsúdenie za zločin Okresný súd Košice 1 sp. zn. 5T/599/2001 a Okresný súd Žilina sp. zn. 29T/11/2002), no obe skoršie odsúdenia sú zahladené. Taktiež súd nepristúpil k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby ani postupom podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, keďže nedošlo k spáchaniu zločinu a prečinu viacerými skutkami.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženie zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad

odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatel'a v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova , náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatel'om a obeťou a celou spoločnosťou. V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatel'a, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatel'mi, dosiahnutie prevýchovy páchatel'a (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukládanie trestov.

Každé ukládanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhľadom, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatel'ov, vyžaduje citelnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

Súd teda po vykonanej úprave trestnej sadzby berúc do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil skutku v čase skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, aj keď ku dňu rozhodnutia súdu nastali účinky zahľadania tohto odsúdenia (OS Nové Zámky sp. zn. 1T/107/2012), berúc do úvahy vyššie uvedené o skorších odsúdeniach obžalovaného uložil tomuto trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne.

Keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodená nebohá B. Y. si pôvodne uplatňovala nárok na náhradu škody v sume 3800 eur, v priebehu ďalšieho konania aj dedičia po nebohej, no keďže nebohej smrťou zanikla spôsobilosť mať práva a povinnosti a teda nebolo možné jej priznať túto náhradu a predmetná suma môže byť prípadne predmetom dodatočného prejednanía dedičstva, preto súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku R. Y. D. Q. T. ako právnych nástupcov pôvodne poškodenej, na ktorých prešlo právo z uplatneného nároku na náhradu škody (§ 48 ods. 4 Trestného poriadku) na civilný proces.

O doličnej veci - náprsnej kapse súd v prípade právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne postupom podľa § 98 Trestného poriadku.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.